

נועם בידך

יו"ל ע"י מכון "יקרא קרישא" מורשת רבוה"ק
שכונת "רמות דוד" קרעמשנק - קרית גת

פרשת כי תצא תשפ"א • גליון ל"ד

נועם ישראל ♦ דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר הקוד"ט ה'נועם ישראל' זיע"א

**"כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו
ה' אלקיך בידך".** (כא, י)

האדם מיד בהיוולדו
מתחיל במלחמת היצר

יל"ד או' 'כי תצא' דהול"ל כי תילחם באויביך, ונל"פ דמיד ביציאת התינוק מרחם אמו, כבר הוא מושם במלחמה גדולה עם יצה"ר, וזהו שאמר הכתוב "לפתח חטאת רוביך" היינו לפתח רחם אמו כנ"ל.

♦ ♦ ♦

האדם מיד בצאתו לרחוב
מתחיל במלחמת היצר

עוד ירמוז או' 'כי תצא', דמיד ביציאת האדם מפתח ביתו, כבר הוא מושם במלחמה גדולה עם יצה"ר, וזהו פי' הכת' "לפתח" ביתו, "חטאת רוביך", וזהו שאמר דהע"ה, "אשרי האיש אשר לא הלך", "אשרי האיש" מאושר הוא האי"ש, אפילו איש פשוט, "אשר לא הלך" שאינו יוצא סתם מפתח ביתו, וכן הוא אומר "אשרי יושבי ביתך", וכל זה למה

משמע דהתגברות היצר ויר"ש בידי שמים הוי, ומאידך גיסא אוז"ל (ברכות לג:) "הכל בידי שמים חוץ מיר"ש", משמע דיר"ש דהתגברות היצר בידי אדם הוא.

ויבואר על נכון מאמרם ז"ל, עפי"ד החוכה"ל שער הבטחון פ"ד, וקוצר דב' הוא, דהרצון וההחלטה הוא בידי אדם והמעשה הוא בידי שמים עייש"ב, וכן אוז"ל (שהש"ר ב) "פתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", היינו דעל האדם לפתוח במלחמת היצר או אז הקב"ה עוזרו לכבוש את יצה"ר.

ובזה ית' מקרא קודש זה, אמרה תורה, "כי תצא למלחמה על אויביך" דעל האדם לצאת לפתח במלחמה, נגד אויביך האויב הידוע היינו היצה"ר, או אז "ונתנו ה'א בידך", פי' הקב"ה יעזרהו לכבוש את יצה"ר, וביתר שאת וביתר עוז נראה לומר, דהכת' מכתיחו "ונתנו ה'א בידך", ד"הבא לטהר מסייעין לו", (שכת קד.).

♦ ♦ ♦

ד"כעצת רשעים, וכדרך לא עמד", דכשמסתובב בחוצות קריה כחוסר שמירת עינים עובר בלאו דאורייתא "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", ומה עוד ששומע דברים בטלים האסורים מדינא (ע' יומא יט:) ועצם השהייה בין פורקי עול גורם רעה לנפשו, מ"מ הצדיק השלם ביראתו ית' יכול לילך וזהו "אשרי תמימי דרך ההולכים בתורות ה'", ואין הכונה לתמים וטיפש, אלא להצדיק ביראתו ית' (כדאי' שם בתרגום) דהוא מחוסן מהיצה"ר (כאוז"ל גירא בעיניה דשיטנא) ע"כ הוא יכול לילך כדי להעלות את ניצוה"ק, דכל כוונתו בהליכתו אינו אלא לעשות נח"ד לכוית"ש.

♦ ♦ ♦

האדם הנלחם ביצרו
מבטיחו הכתוב לנצח היצר

א"י "כי תצא למלחמה", דירמוז הכתוב למלחמת האדם עם יצרו כדאי' בספה"ק (ע' זו"ח עכ.) דהנה מצינו סתירה כמאמרם ז"ל דמחוד גיסא אוז"ל (קידושין ל:) "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקב"ה עזרו לא היה יכול לו",

ע"י מצוות צדקה
יכול האדם לנצח היצר

"כי תצא למלחמה על אויבך" (כ"א). יל"ד או' כי תצ"א למלחמה ההול"ל כי תלחם באויבך, עויל"ד או' "על אויבך" הלא וודאי שהמלחמה הוא על האויב.

ובספד"ק כתבו לכאר (ע' ז"ח ע"ב) דהתורה"ק איירי במלחמת היצר, וכמ"ש רש"י "לא דיברה תורה אלא כנגד יצה"ר" וזהו או' "על אויבך" האויב הידוע היינו היצה"ר.

ונראה לכאר או' כי תצא למלחמה, הפר' זו קורין תמיד בחדש אלול [ע' ז"ח צ: עה"כ ובכתה את אביה וכו' יר"ח ימ"ם דרמוז על חודש אלול לכבות ולשוב בתשובה עיי"ש] רמז יש בדבר דעל האדם להקדים לצאת להלחם עם יצה"ר, ולשוב בתשובה כבר מחדש אלול, חודש הרחמים והסליחות, ולא ימתין על לר"ה ויוה"כ, דהיצה"ר דינא דרוףף אית ליה, וקימ"ל ברוףף "הבא להרגך השכם להרגו" (ספד"ק ע"ב) "הבא להרגך" היצה"ר ד"הוא יצה"ר הוא מלאך המוות" (בכ"כ טו) היינו שרוףף אחר כנ"א להכשילם בחטאים והעובר אפילו על איסור קל של ד"ס מקרי רשע (יבמות ב.) "ורשעים גמורים נכתבים ונחמתים (בר"ה) לאלתר למיתה" (ר"ה טו) ע"כ "השכם להרגו" כבר בחדש אלול ע"י עסק התורה"ק כאו"ל (קידושין ה') "בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין".

או אז יצה"ר ה' למחול לו על הטאתו אשר הטא יותר בניקל, היינו אפילו ע"י תשובה פשוטה, ע"ד שאמרתי לכאר הכתוב "כי לולא התמהמנו, כי עתה שבנו זה פעמים" (בראשית מג.) [בהקדם דברי מרן הרה"ק מרחוק זיע"א] "כי לולא התמהמנו" דאם כל השנה כולה התמהמנו מלשוב בתשובה, אזי "כי עתה שבנו" עדיין יש לנו תשלומין לעשות תשובה, "זה" גימטריא י"ב דהיינו חודש הי"ב הוא חודש אלול, (כשמונים השנה מתשרי) אזי צריך להיות "פעמיים", היינו שהיו צריכים לעשות תשובה פעמיים, א' על גוף העבירה, ב' על מה שהתמהמה מלשוב בתשובה כל השנה תיכף אחר שעבר עבירה, דהמתאחר מלשוב בתשובה נחשב לחטא שהוא עדיין עומד כמורד, (כדאי בשע"ת לכו"ו).

כרם השי"ת ב"ה ברוב רחמיו וחסדיו עלינו תמיד, הפך לנו את חודש אלול לחודש הרחמים והסליחות, שאז הוא קרוב ביותר מכל השנה כולה אל עמו בית ישראל, כמ"ש "דרשו ה' בהמצאו קראהו בחיותו קרוב" (ישעיה נה, ו) ודרשו דל"ל (ר"ה טו) "אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ", דבין כסה לעשור הוא עת רצון לקבלת התשובה, כיון שהוא עוד קודם גזר דין, והקב"ה יושב ומצפה לבניו שישיבו אליו, אזי סגי בתשובה פשוטה.

כרם "כי לולא התמהמנו" לולא אותיות אלול רצ"ל אשר אם האדם התמהמה מלעשות תשובה בחדש אלול, שהוא חודש הרחמים והסליחות כנ"ל, כי עתה שבנו ז"ה ירמוז ליוה"כ כרכ"ב "בוא"ת יבוא אהרן אל הקודש", אזי יצטרך לעשות תשובה "פעמים", כנ"ל בחו"י "מדוע באתי ואין איש", דהשי"ת ב"ה היה קרוב אליו בחדש אלול, והוא לא שת לכו לכך, והלך כשרירותו לכו הרע שוכב אחר יצרו, ע"ז גופא צריך לעשות תשובה.

ועוד דכפי ערך התשובה כך היא המחילה ואינו דומה השב מאהבה מעצמו לכודאו כאלול, להשב בימים הנוראים ר"ה ויוה"כ מיראה ומאימת הדין, כדאי' בספרי יראה וכאשר האריך לכאר בקדשו אאמו"ד הרה"ק זיע"א, עה"כ "ויאמר ה' סלחתי כדברך" (ד, ט) דאי' בספרי יראה מדריגות רבות בתשובה, יש שמחדש תמוז נטרירקון זמני תשובה ממשמשין וכאין, מתעורר לבו בקרבו לשוב בתשובה ועושה הכנה דרבה לקראת הימים הנוראים, ע"י שפודש מכל הבלי עוה"ז ועוסק כל היום על התורה ועל העבודה, ובא לימים הנוראים כולו קודש למעלה למעלה, יבוא ביוה"כ מבקש סלח נא לעון העם הזה, וע"ז נאמר ויאמר ה' סלחתי כדברך, ויש שכל השנה כולה הוא טרוד בעניניו, ואינו מפנה זמן לשוב בתשובה, ואינו שב על לבו לפשפש ולחקור על מעשיו - הטובים הם אם לאו, כרם כבוא הימים הנוראים ר"ה ויוה"כ כשכולם וזחלים ורועדים מאימת הדין, אף הוא אומר סלח נא לעון העם הזה, ואף לו נא' סלחתי כדברך, פי' כפי שביקשת, וקשה הא מדריגות רבות יש בתשובה וכי ישווה השב למעצמו אל כודאו (מאהבה), להשב מיראה ומאימת הדין.

וביאור "ויאמר ה' סלחתי כדברך" פי' כמו שביקשת, כלומר כמו שבקשת סליחתך כך אמחול לך, השב מעצמו לכודאו הוא תשובה מעליא וסליחתו רבה, על השב מיראה ומאימת הדין, דלא היה תשובה מעליא, אמנם ה' סולח לו, אך כמו שביקש עכלדבה"ק ע"כ על האדם לשוב אל ה' כבר מחדש אלול, שיהיה יותר ערך לתשובתו.

"כי תצא למלחמה וגו' ונתנו ה"א בידך", ירמוז הכתוב למלחמת האדם עם יצרו כדאי' בספד"ק, פר' זו קורין תמיד בחדש אלול, רמז יש בדבר, דאז כולן יוצאים למלחמה (להלחם עם יצה"ר) כדי לזכות בדין, והנה הדבר הראשון שעל האדם לעשות כדי לכבוש את יצה"ר ולזכות בדין, הוא שיפזר את מעותיו לצדקה כיד ה' הטובה עליו, דכזה הוא מראה שמאמין במי שאמר והיה העולם, באמת וכתמים.

וזה שאמה"כ "ונתנו ה"א בידך", ירמוז למצות הצדקה שנותנים ביד, ואו' ונתנו, ירמוז דכל מה שנותן האדם לצדקה, מחזירין לו מה"ש, כאו"ל "אין אדם מעני מן הצדקה", וכיוצא אמרו "עשר בשביל שתתעשר", ד"ונתנו" נקרא אף למפרע כידוע.

והענין דע"י אמונה מנצחים במלחמה וזוכים בדין [ולא סגי באמונה שכלב, אלא בעינן אף מעשה היינו צדקה], ובוזה יש לנעוץ תחילת הפר' בסופה, דבסוד"פ איירי מעמלק, כרכ' "זכור את אשר עשה לך עמלק", (כה, יז) ובמלחמת עמלק (בפר' בשלח) כתיב "ויהי ידיו אמונה" (שמות יז, יב) 'ידיו אמונה' ירמוז למצות צדקה שנותנים ביד, שבוזה הוא מראה שמאמין במי שאמר והיה העולם, שע"י נתינת הצדקה לא יחסר לו מזונותיו אדרבה השי"ת יוסיף להשפיע עליו עוד כהנה וכהנה, וכשם שאת עמלק ניצחו במלחמה ע"י כוח האמונה, כן הוא במלחמת היצר דעמלק רומז ליצה"ר כידוע, וזכות מצות הצדקה נזכה כולנו בדין להכתב בספד"ק ג ולכוח"ט ולכט"ס.

♦ צאצאיה כן פקוד ♦

צפצופי המדדים עדיין שרקו באזניי. ה-0 האדום עדיין ריצד לנגד עיני. שאגות ה'שמע ישראל' עדיין הפכו את כל קרבי. צורתו הקדושה והמאירה של רבינו הקדוש והטהור זע"א עומדת לנגד עיני. הלב מסרב להאמין 'נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש - שקעה השמש בצהריים'...

אני יוצא ממחלקת טיפול נמרץ בהדסה עין כרם לרחבה בחוץ בקול בוכים מהורהר בתוך עצמי 'רבי רבי אִיפֶה?!'.

אני ממחר לביתי ליטול את צרור חפצי - טו"ת וכו' בעוד שעה קלה תצא המיטה הק' לעבר בית המדרש בקרית גת. אני מגיע לביתי אני קורס על הספה בבכיות ויללות, רעייתי אף היא הצטרפה לבכיותיי.

לפתע אני מתרומם נחוש ואומר לה 'הרבי השאיר לנו ברכה לפני פטירתו! הרבי אמר לי בבית החולים כמה ימים לפני ראש השנה 'בן זכר השנה' 'בן זכר השנה' פעמיים כפל הרבי את הברכה, אני בטוח שיש אצלינו בשורות טובות'. 'לא' אומרת לי רעייתי 'אני יודעת שלא', 'אני רוצה שתלכי לבדיקות' אני משיב לה נחוש.

אני יוצא מהבית חזרה לביה"ח, מלווה בדמע את מיטתו של הרבי לקרית גת. למחרת עוד לפני צאת ההלוויה מתקשרת אלי רעייתי 'יש אצלינו בשורות טובות'...

♦ ♦ ♦

אני נישאתי בשעתומ"צ בחודש תמוז תשע"ז. ובחסידי השי"ת בנר שישי של חנוכה תשע"ט זכיתי לחבוק את בתי הבכורה למזל"ט.

חודשים ספורים חלפו. אני ורעייתי החלנו לדון האם כבר לבקש מהרבי להתברך בילד נוסף או שכדאי להמתין קצת, לאחר כל מיני דיבורים וסברות לכאן ולכאן החלטנו שבהזדמנות הראשונה אשאל אל פי הרבי בעצמו.

בתקופה שבין חנוכה לפורים היה מצבו של הרבי משופר מאוד לאומת התקופה הקודמת לה, והיה נראה שמצב בריאותו של הרבי הולך ומשתפר, אבל

לאחר פורים החלה ההידרדרות. בפורים עצמו לא היה שייך לשאול את הרבי שאלות מלבד לעבור עם קוויטל ולהתברך מפיו. חכייתי להזדמנות הבאה.

ערב פסח אמרתי לרעייתי הן נוסע אני לאפיית מצות אצל הרבי אני מקווה שאז יתאפשר לי לשאול את הרבי. לאחר כמה שיחות טלפון שהובהר לי שהרבי אכן יורד לאפיית מצות יצאתי לדרכי לכיוון קרית גת.

כבר באמצע הנסיעה קיבלתי טלפון שהרבי ירד לאפיית מצות ומרוב חולשתו רק הכניס קמח ומים ומיד התיישב ע"י התנור, וכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א משגר ומרדד את המצות בתנור, ולאחר חצי שעה כבר עלה הרבי לביתו נאו"ק מרוב חולשה.

לאחר בירור שמעתי שהרבי לא עלה לחדרו למעלה אלא התיישב בסלון במקום עריכת ליל הסדר, החלטתי אני חייב להיכנס לרבי ולקבל מצה מידו כבכל שנה ויהי מה, ובהזדמנות זו כבר אנצל לפרוש את ספיקותיי.

הגעתי לקרית גת לאחר תחנונים הורשתי לעלות ולהיכנס לסלון לקבל מצה מידי הק'. פסעתי בפסיעות שקטות אל תוך הסלון, נעמדתי בפתח ונחרדתי. שולחן ליל הסדר כבר ערוך ומוכן. הרבי יושב על כסא מלכותו, חלש מאוד בעיניים עצומות נושם עמוקות כשבולן החמצן עומד לידו.

חשבתי בעצמי 'אני כבר לא שואל את הרבי כלום! אני מקבל מהרבי מצה והולך'. עמדתי דום והמתנתני. לאחר כמה דקות פקח הרבי את עיניו וראה אותי עומד בפתח, הרבי חיך לעברי וסימן לי להתקרב. אני מתקרב בהתרגשות אל הרבי ומניח לפניו את המצה, הרבי נוטל את המצה ונתנו לידי ומברך אותי 'א' גוט יום טוב, שיהיה לך פסח כשר ושמת, ושרעייתך תלד עוד ילד בעז"ה ושיהיה לה הריון ולידה קלה'...

הרבי מושיט לעברי את ידו אני מנשק את ידיו הק' ויוצא מהבית כולי מסוחרר, אני משחזר שוב ושוב את המילים שהרבי אמר כלא מאמין, התחלתי לבכות מהתרגשות, 'הן הרבי השיב לי על שאלתי מבלי שאצטרך אפילו לפצות את פי'...

באתי לביתי כולי נסער וסיפרתי לרעייתי את תשובת הרבי ברוח הקודש.

הזמן חלף. מצבו של הרבי הידרדר מיום ליום ביום א' דסליחות כ"ב אלול הובהל הרבי לבית החולים הדסה, הרבי אושפז במחלקה לכמה ימים, כמדומני ביום שני הגעתי לביה"ח לבקר את הרבי, ביציאתי הודה לי הרבי על בואי ואמר לי 'בעז"ה בן זכר השנה בן זכר השנה' עניתי אמן ויצאתי.

♦ ♦ ♦

יום המר והנמהר ט"ז חשוון תש"פ.

צפצופי המדדים עדיין שרקו באזניי. ה-0 האדום עדיין ריצד לנגד עיני. שאגות ה'שמע ישראל' עדיין הפכו את כל קרבי. צורתו הקדושה והמאירה של רבינו הקדוש והטהור זע"א עומדת לנגד עיני. הלב מסרב להאמין 'נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש - שקעה השמש בצהריים'...

אני יוצא ממחלקת טיפול נמרץ בהדסה עין כרם לרחבה בחוץ בקול בוכים מהורהר בתוך עצמי 'רבי רבי אִיפֶה?!' אני ממחר לביתי ליטול את צרור חפצי - טו"ת וכו' בעוד שעה קלה תצא המיטה הק' לעבר בית המדרש בקרית גת. אני מגיע לביתי אני קורס על הספה בבכיות ויללות, רעייתי אף היא הצטרפה לבכיותיי.

לפתע אני מתרומם נחוש ואומר לה 'הרבי השאיר לנו ברכה לפני פטירתו! הרבי אמר לי בבית החולים כמה ימים לפני ראש השנה 'בן זכר השנה' 'בן זכר השנה' פעמיים כפל הרבי את הברכה, אני בטוח שיש אצלינו בשורות טובות'. 'לא' אומרת לי רעייתי 'אני יודעת שלא', 'אני רוצה שתלכי לבדיקות' אני משיב לה נחוש.

אני יוצא מהבית חזרה לביה"ח, מלווה בדמע את מיטתו של הרבי לקרית גת. למחרת עוד לפני צאת ההלוויה מתקשרת אלי רעייתי 'יש אצלינו בשורות טובות'...

בכ"ב תמוז תש"פ זכיתי לחבוק את בני שיחי שנושא את שמו הק' של הרבי זצוק"ל...

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

המהדר"ל מפראג זיע"א

• ח"י אלול שס"ט •

תולדותיו: רבינו יהודה ליוואי זצוק"ל הנקרא בפי כל "המהדר"ל מפראג", נולד בשנת רע"ב בעיר פוזנא שבפולין לאביו הג"ד בצלאל ב"ר חיים מוורמייזא. בהגיעו לפרקו נשא לאשה את הצדקנית פעריל בת הקצין הד"ר שמואל ב"ר יעקב שהיה גדול בדורו בעושר ובנכסים ובכבוד וקדוב למלכות, והיו בו תורה וגדולה במקום אחד. בשנת שי"ג היתה ראשית ממלכתו בק"ב ניקלשבורג וכן במדינת מעהרין (מורביה). שם היה דועה צאן מרעיתו באהבה ובמסירות במשך כעשרים שנה. רבינו תיקן להם תקנות שונות וחשובות, וקיבצם בקונטרס מיוחד בשם "קובץ תקנות הקהילות במעהרין". בשנת של"ג חזר לפראג, ופתח שם "בית ועד להכמים" והרביץ תורה לתלמידים הרבה, לפי דרכו ושיתו המיוחדת הבנויה עלי השכל וההגיון. על תלמידיו המפורסמים נמנים הגאונים הגדולים: בעל ה"כלי יקר", בעל ה"תוס' יום טוב", רבי דוד גאנו בעל ה"צמח דוד" ורבי אליהו מלואנץ המפורסם בשם "רבי אליהו בעל שם", ועוד. רבינו יסד שם חברות שונות, ביניהם: "חברה קדישה גמילות חסדים" היא ה"חברא קדישא" שנפרצה אד"כ לכל תפרוצת ישראל, עד היום הזה; "חברת משניות" ללימוד משניות בעיון, ועוד. אחר י"א שנים ששהה בפראג, שב רבינו לפוזנא, וישב שם כארבע שנים, וחזר שוב אל פראג המעטירה. כעבור חודשיים עזב רבינו את פראג וחזר שוב לפוזנא. שש שנים ישב רבינו וניהל עדהו בפוזנא. בשנת ש"ח רבינו חזר על כס הרבנות בפראג. נלב"ז ביום ה' י"ח אלול שנת שס"ט זקן ושבע ימים – בן צ"ז שנים – ומנ"כ בק"ב פראג.

לישיבתו של המהדר"ל מפראג ז"ל באה משלחת גדולה של אנשים עשירים ומכובדים עם משהתים ונתנו מתנות לישיבה, כי אמרו שהם רוצים לזכור להם חזון חזון לאחד ממשפחתם, והמהדר"ל ז"ל נתן להם רשות וה' אצלם שמחה גדולה ונתנו לזכוריהם הרבה מתנות, אח"כ הסתובבו כמה זמן בישיבה עד שבחרו בחזר אחד ושאלוהו אם מסכים לבוא עמם, והשיב להם שישאל להרב הסכמה, ושאל למהר"ל ז"ל והסכים להם, ונעשה להם שמחה גדולה ועשו סעודות לבני הישיבה עם כלי זמר ונתנו להם הרבה כסף ומתנות.

כשרצו כבר ללכת עם החבור נכנס למהר"ל להיפרד, ותפר לו המהר"ל ז"ל תפילין קטנים על הרגל למעלה במכנסים ושלה אותו איתם בשמחה גדולה ובלווי כלי זמר ומתנות, וכך נסעו עם ענלות מכובדות על הדרך לביתם, וכשבאו לאכסניה הראשונה לנו שם עשו סעודות גדולות עם כלי זמר, וכך המשיכו אותו בדרך ארוכה ובכל אכסניה עשו כנ"ל.

יהי כאשר ארכה הדרך הבחין החבור שיחס הגבירים אליו השתנה לדעתו מאד, ואם מקודם גילו אליו קידבה גדולה מאד, הלכה והתקררה קידבתם אליו עד שאפילו לא נתנו לו לאכול, וזה עורר אצלו חשש כבד באיזה לגיון הוא נפל, ונעשה לו קצת קשה על הלב הלא אם הוא החתן שלהם היו צריכים לשמוח אותו יותר, אבל בהיותו צדיק סמך על רבו המהדר"ל ז"ל. כשהגיע סמוך לעיר יצאו לכבודם כל בני העיר עם סטי כסף והרבין וכן וזה היה לו לפלא גדולה.

בין כך וכך הגיעו לעיר גדולה שהיתה מוקפת בחומה והגבירים פתחו לו את הדלת והכניסו את החבור מאחורי הדלת וסגרו מאחורי את הדלת. בבת אחת מצא החבור את עצמו במקום חשוך מאד אשר אין בה לא הלון ולא דלת ולא שום אור, והתחיל למשש בקירות למצוא איזה דרך של מצא, ונכח שהמקום גדול וענק עד למאוד ללא סוף ויש שם חדרים ופרוזדורים שהולכים שם מחדד לחדד והכל נמצא בתוך האפילה הזאת, והרחיק נדוד בתוך המבצע לחפש איזה מקום יציאה אבל אין שום אור בקצה המנהרה. ובראותו את הצדה הגדולה שנקלע בתוכה התחיל לפחד אבל בכל זאת סמך על כוח רבו המהדר"ל ז"ל שיהיה לו לעזר בצדו, ומרוב צער דפק בידו על גגו במקום שהיה תפור התפילין ונאנח אנחה עמוקה מקידת ליבו וצעק: **אוי מה יחיה פה הסוף**. ואז שמע איזה קול שענה כנגדו: **מה שהיה אתי זה מה שהיה אתי**. ובשמעו זאת התחיל לתוד ולחפש אחרי הקול ולהתקרב אליו.

במהלך החיפוש הגיע לאיזה מקום וראה שם ראש חתוך ללא הגוף שדיב איתו, והראש הכרות סיפר לו שהאנשים האלו שהביאו אותו לכאן הם מכשפים גדולים מאד שעובדים לתרפים, ובכח הכישוף שלהם הם מחפשים איש שהוא בכור לאביו ואמו שבע דורות בכור בן בכור, ואותו הבכור מדוד שביעי הם חוטפים בארמנותיהם, וחוזתים לו את הראש ומכניסים לו שם של טומאה מתחת לשונו, ואז הראש אומר להם כל העתידות להיות בעולם, ועונה להם על כל שאלותיהם, ולכן הם מצליחים בכל עסקיהם והם עשירים גדולים, אבל ראש כזה יכול לדבר רק שבע שנים, ואחרי שבע שנים הם דורשים ממנו שימצא עבורם בכור אחר בן שבעה דורות, ואני אמרתי להם עליך שאתה בכור בן שבע דורות ולכן הם הביאו אותך לכאן, לעשות ממך את מה שעשוי לי.

(מבין צדיקים)

הששמה במעונם

ברכת מזל טוב

שנה בנה לדידי' הנכבדים
היה נפתלי קליין הי"ו
ד'מת ר' קישטניץ - ק"ת מ
לדגל נישואי נכדו בשעתו צ"צ
...
היה משה סיימן הי"ו
ד'מת ר' קישטניץ - ק"ת מ
לדגל נישואי בנו בשעתו צ"צ
...
והרבנית בלערי הי"ו
אשת הרה"ה ר' אבן נתן נטע ר"ל
לדגל נישואי נכדו | בנה והתן צבי אלימלך נ"ו בשעתו צ"צ
...
ה'ד' יוסף בלערי הי"ו
ירושלים תנכ"א
לדגל נישואי נכדו | בנה והתן צבי אלימלך נ"ו בשעתו צ"צ
...
ה'ד' שידון מכל יצ"ח רוב נתן קדושה,
עם שמחות תמיד באהלים

זכרות

אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, אושר ועושר
וסייעתא דשמיא מרובה אמן
...
זמנים לשב"ק אופק ק"ת מ
הדלקת נרות: 7:00
יצאת השבת: 7:57
זמן ר"ח: 8:30

נדבת

משפחת בלעדי
הדוממה
לדגל נישואי החתן
צבי אלימלך נ"ו
בן ידידי הרה"ה
ראובן נתן נטע ז"ל
ה'ד' שישפע רוב שמחות
ונחת לכל המשפחה

נדבת

ידידי הנכבד
הר"ר
שלום מרדכי
פרוכטר
ה"ו
לדגל הולדת נכדתו למזל"ט
ה'ד' שיחה לרות רוב חת
דקדושה מכל יצ"ח

לטובת נשמת

רבינו הקדוש
ר' ישראל ניסן בן
רביה"ק ר' דוד משה
מקדעטשניץ זצוק"ל
ה"נעם ישראל"
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
...
הונצח ע"י ידידי הנכבד
החפץ בעולם שמו
להצלה וס"ד